परिवारानुरोधेन किल सेवार्थिनो वयं,
तेन त्वम् आश्रितो ऽस्माभिर् अर्थमात्रा 'अस्ति नः पुनः । 125
तच् छ्रुत्वा प्राप्तिम् आशंक्य तस्मात् सो ऽथ पुरोहितः
प्रतिशुश्राव तत् तस्मै माधवाय समीहितं । 126
क्षणाच् च गत्वा राजानम् एतदर्थं व्यजिज्ञपत्,
तद्गौरवाच् च राजा 'अपि तत् तथा प्रत्यपद्यत । 127
अपरे ऽह्नि च नीत्वा तं माधवं सपरिच्छदं
नृपाय 'अदर्शयत् तस्मै स पुरोधाः सगौरवं । 128
नृपो ऽपि माधवं दृष्ट्वा राजपुत्रोपमाकृतिं
आदरेण 'अनुजग्राह वृत्तिं च 'अस्य प्रदिष्टवान् । 129
ततो ऽत्र सेवमानस् तं नृपं तस्थौ स माधवः,
रात्रौ रात्रौ च मल्लाय शिविन समगच्छत । 130
इह 'एव वस मद्गेहे इति तेन पुरोधसा
सो ऽर्थितश् च 'अभवल् लोभाद् उपचारोपजीविना । 131
ततः सहचरैः साकं तस्य 'एव 'आशिश्रयद् गृहं
विनाशहेतुर् वासो ऽयम् आखोः स्कन्धे तरोर् इव । 132
कृत्वा कृत्रिममाणिक्यमयैर् आभरणैर् भृतिं,
भाण्डं च स्थापयामास तदीये कोशवेश्मनि । 133
अन्तरा च तद् उद्घाट्य तैस् तैर् व्याजार्थदर्शितैः
जहार 'आभरणैस् तस्य शष्पैर् इव पशोर् मनः । 134

Digitized by Google